

DAVID ICKE

**MINDEN,
AMIT
TUDNOD KELL,
DE SOSEM MONDTÁK EL**

III.

Ajánlás

Jaymienek és Garethnek, tevékenységem támogatásában
nyújtott nagyszerű munkájukért

Átélni mindent, amit szeretek és mindent, amit nem.
Bölcsé tesz, amennyiben megengedjük.

Az eredeti mű David Icke Books Ltd
gondozásában jelent meg.

A fordítás alapjául szolgáló mű címe:
Everything You Need To Know
But Have Never Been Told
Copyright © 2017 David Icke

Fordította: Szücs Zsac Zsolt
Lektorálta: ezvanjuli
Nélkülözhetetlen technikai munkatárs: ezvanzsac
szerkesztő: ezvanjuli

EzVanKiadó, 2022
III. kötet
ISBN 978-615-00-3347-1

All rights reserved

Magyar layout: ezvanjuli

A borítót Gareth Icke tervezte

EzVanKiadó
www.ezvankonyvek.hu
Tel.: +36 20-38-39-339
iroda@ezvankiado.hu

Tartalomjegyzék

III. KÖTET

XIV.	Kimondani a kimondhatatlant	11
XV.	Csak velem van baj?	44
XVI.	Asszimiláció?	67
XVII.	Szintetikus humán	93
XVIII.	Szabadságfelfogás	130
	Utóirat	163

*Mostanra az élet mindkét oldalát láttam.
Fentről és lentől, és még valahogy.
Az élet illúziója, amire emlékszem.
Valójában egyáltalán nem ismerem az életet.
Joni Mitchell*

*És most már értem, mit szerettél volna nekem mondani.
Mennyire szenvedhettél épelméjűséged miatt.
Mennyire próbáltad szabaddá tenni őket.
Nem figyeltek rád
Nem tudták, hogyan.
Talán most majd figyelnek rád.
Don McLean*

Szálnalmas nemzet...

Szálnalmas a nemzet, melynek lakói birkák, és melynek pásztorai becsapják őket. Szálnalmas a nemzet, melynek vezetői hazugok, bölcseit elhallgattatták, vakbuzgói kísértik az étert. Szálnalmas a nemzet, mely nem emeli fel hangját, kivéve hogy dicsőítse a hódítót, hősként éljenezze a zsarnokot, akinek célja, hogy erővel és kínzással uralkodjon a világon. Szálnalmas a nemzet, mely nem ismer más nyelvet, csupán sajátját, más kultúrát, csak sajátját. Szálnalmas a nemzet, melynek pénz a lélegzete, és a jóllakottak álmát alussza. Szálnalmas a nemzet – ó, szálnalmasak az emberek, kik megengedik, hogy jogait eltöröljék, szabadságukat elvegyék. Hazám, téged siratlak, a szabadság édes földjét.

Lawrence Ferlinghetti

Egyetlen társadalom sem akarja, hogy bölcs legyél: ez a társadalmak befektetése ellen szól. Ha az emberek bölcsek, nem lehet őket kizsákmányolni. Amennyiben intelligensek, nem lehet őket leigázni, nem lehet gépies életet rájuk erőszakolni, hogy robotként éljenek. Kinyilvánítják egyéniségüket. A lázadás szele lengi be őket. Szabadon szeretnének élni. A szabadság valójában bölcsességgel jár. E kettő elválaszthatatlan, és egyetlen társadalom sem akarja, hogy az emberek szabadok legyenek.

A kommunista, fasiszta, kapitalista, hindu, mohamedán, keresztény – egyik sem szeretné, hogy az emberek saját eszüket használják, mert abban a pillanatban, amint ezt teszik, veszélyessé válnak – veszélyesek az intézményrendszerre, veszélyesek a hatalmon lévőkre, veszélyesek a birtoklásra; veszélyesek a zsarnokság, a kizsákmányolás és az elnyomás minden formájára; veszélyesek az egyházakra, veszélyesek az államokra, veszélyesek a nemzetekre. Valójában egy bölcs ember tűzben ég el, eleve-nen lángoló. De nem képes eladni életét, nem képes szolgálni őket. Inkább meghal, mint rabszolga legyen.

Osho

Cím-magyarázat

Mielőtt belekezdünk, szeretném tisztázni, mit fejez ki a cím.

Minden, amit tudnod kell, de sosem mondták el, nem utal mindenre, amit az embereknek mind az információ, mind a tudás tekintetében tudniuk kell.

Hogyan is lehetne ezt két fedőlap közé tenni? A vallási könyvek azt állítják, hogy megteszik, de ez csupán önáltatás és észlelési rabság.

Minden, amit tudnod kell, arra az információra vonatkozik, ami a gondolkozás, a látható és láthatatlan valóságok érzékelése új útjaihoz szükséges, amikből minden más ered.

Ez a könyv a kezdet, nem pedig a befejezés.

Rétegekben íródott, információt információra helyezve, hogy a részek összekapcsolásával együttesen tárják fel a képet. A részek elbűvölők, de a kép elsöprő.

Készülj fel az érzékelés újraindítására...

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

Kimondani a kimondhatatlant

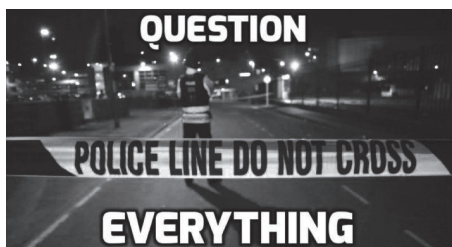
„A Londonra naponta hulló rakétabombákat valószínűleg maga Óceánia kormánya lövette ki, csak azért, hogy az embereket rettegésben tartsa.”

– *George Orwell, 1984*

II. kötet folytatása

A háborút ma már nem lehet elválasztani a terrorizmustól. Valójában soha nem is lehetett, mert minden háború terrorizmus. A terrorizmus modern definíciója: a civilek megölése nyilvános helyeken – így ültetik be az emberek elméjébe, hogy a világ nem biztonságos. A terrorizmus ma már ürügy a háborúra, és az invázióra.

A terrorista támadásokat a Nyugat-kreálta pszichopatak követik el, vagy őket okolják érte (pl. ISIS, al-Kaida), és egyre gyakrabban alkalmazzák a lakosság megfélemlítésére, folyamatos félelem- és szorongáskeltésre. Arra hivatkozva, hogy „megvédik az országot a terrorizmustól”, alapvető szabadságjogokat törölnek el (510. ábra). Ezeket a támadásokat olyan esztelen idioták hajtják végre, akiknek fogalmuk sincs arról, hogy kik a valódi gazdáik. Olyanok, akiket elmekontroll alatt tartanak a titkos pszichopata katonai hírszerző-hálózatok, amelyek aztán az ISIS-t, más csoportokat vagy az egyéneket okolják. E módszer alkalmazása egyszerű, amikor a támadásokat olyan emberek hajtják végre, akik maszkot viselnek, és akiket tetőtől talpig ruházat borít. Miután elhagyják a helyszínt, bárki megnevezhető elkövetőként. Ki tudhatná? Kizárt dolog – mondhatnád, amikor megnézed a bizonyítékokat. A 24 éves neurológus hallgató, James Holmes 2012-ben 12 embert ölt meg, és 58-at sebesített meg a coloradói Aurora moziban, amiért tizenkétszeres életfogytiglani börtönbüntetést kapott. Ha látni akarsz valakit, aki nyilvánvalóan drogok és elmekontroll alatt áll, nézd meg Holmes tárgyalótermi képeit. Az igazi gyilkos fekete ruhát, golyó állómellényt és gázálarcot viselt. A férfi a vészkijáraton lépett be, amit csak belülről lehetett kinyitni. Könnygázt lőtt ki, és tüzet nyitott. A szemtanúk lövöldözésről és gázpalack-robbanásról számoltak be a színház két pontján, és arról, hogy egy első sorban ülő férfi telefonált, majd a vészkijáratához sétált, és a lábával nyitva tartotta a gyilkos beléptéig (részleteket lásd a *The Perception Deception; Érzékelés-megtévesztés*

510. ábra: Minden

könyvemben). Majd a hatóságok az elmekontrollált Holmest nevezték meg, és hazugságok tömkelegét mondták a nyilvánosságnak a történelekről. Fegyvereket és robbanóanyagot szállító autót vezető, arabnak öltözött brit katonákat tartóztattak le az iraki hatóságok. A börtönből még azelőtt szabadultak, hogy kihallgatták volna őket, mivel az erkölcsös brit hadsereg hat tankot és egy elit SAS egységet küldött, akik fegyverrel fenyegették az iraki rendőrséget, lerombolták a börtön nagy részét, és kiszabadították saját terroristáikat más bűnözőkkel és felkelőkkel együtt. Amikor idiótákat vagy elmekontroll alatt álló terroristákat használnak fel támadásokhoz, gyakran megölik őket abból a megfontolásból, hogy a halottak nem tudnak beszélni. A Northwoods hadművelet valós vagy szimulált akciókat tervezett különböző amerikai katonai és polgári célpontok ellen, és ugyanezek a technikák ma is használatosak. A Rockefeller bennfentes, Dr. Richard Day 1969-ben a pittsburghi gyermekorvosok előtt tartott előadásában megjósolta a koholt-terrorizmus alkalmazását, amint erről Dr. Lawrence Dunegan beszámolt:

Szó esett a terrorizmusról. A terrorizmust széles körben alkalmazzák Európában és a világ más részein is. Akkoriban úgy gondolták, hogy az Egyesült Államokban nem szükséges, csak ha nem mozdul elég gyorsan elfogadni a rendszert [a társadalom átalakítását].

De – legalábbis a belátható jövőben – nincs tervbe véve... Lehet, hogy a terrorizmusra Amerikában nem lenne szükség, de a konklúzió az, hogy ha szükséges, akkor bevetnék. Szidalmazták az amerikaiakat, hogy már amúgy is túl jó dolgok van, és egy kis terrorizmus segítené meggyőzni őket arról, hogy a világ veszélyes hely... vagy az lehet, ha nem adják át az irányítást a kiszemelt hatóságoknak.

A ma koholt terrorizmusát már évtizedekkel ezelőtt kitervelték, és nincs semmi újdonság. Csak mértéke és gyakorisága változott. A NATO és a CIA a 2. világháború után létrehozott egy terrorista hálózatot olaszországi székhellyel, amely a Gladio-hadművelet fedőnév alatt terjeszkedett Európában. A kifejezés egy latin szóból származik, ami azt jelenti: „hátral maradni”. A Gladio-hadműveletről azt állították, hogy a fegyveres ellenállás előkészítése volt arra az esetre, ha a Szovjetunió Varsói Szerződés hadseregei valaha is valamely terület megszállását terveznék. A valódi okot azonban a Gladio-művelet operatív ügynöke, Vincenzo Vinciguerra írta le, aki életfogytiglani börtönbüntetését tölti, mert 1972-ben autóval megölt három rendőrt az olaszországi Peteanóban. A tárgyalásán mondta:

Civileket kellett megtámadni, férfiakat, nőket, gyerekeket, ártatlan embereket, ismeretleneket, távol minden politikai játszmától. Az ok nagyon egyszerű volt. Kényszeríteni akarták az embereket, az olasz közvéleményt, hogy az államhoz forduljanak, nagyobb biztonságot kérve.

Vinciguerra ezt is elmondta a bíróságon:

A peteanói mérszárlással, és mindazokkal, amelyek utána következtek, világossá kellett válnia, hogy létezik egy valódi élő struktúra, okkult és rejtett, amely képes megszabni a gyilkosságok stratégiai irányát... , [ez] magában az államban rejlik... Olaszországban létezik egy, a fegyveres erőkkel párhuzamos szovjetellenes titkos erő, amely civilekből és katonákból áll, akik olasz földön ellenállást szerveznek az orosz hadsereg ellen...

...Egy titkos szervezet, egy szuperszervezet, kommunikációs hálózattal, fegyverekkel, robbanóanyagokkal és ezek használatára kiképzett emberekkel... A szuperszervezet, amely – szovjet katonai invázió híján – a NATO nevében vállalta a feladatot, hogy megakadályozza az ország politikai egyensúlyának balra tolódását. Ezt a hivatalos titkosszolgálatok, valamint a politikai és katonai erők segítségével tették.

Vinciguerra a *Guardian* újságnak adott nyilatkozatában azt mondta, hogy a terrorakciót „álruhás emberek követték el..., akik a... biztonsági apparátushoz tartoznak, vagy olyanok, akik kapcsolatban állnak az államapparátussal, és együttműködnek vele. Az 1969-től kezdődően elkövetett minden egyes gaztett egyetlen, szervezett mátrixba illeszkedett. A jobboldali terrorista csoportok, az Avanguardia Nazionale (Nemzeti Avangárd) és az Ordine Nuovo (Új Rend) mozgósítottak harcra, amely egy antikommunista stratégia részeként, nem a hatalom intézményeitől eltérő szervezetekből, hanem magából az államból indult, és különösen az államnak az Atlanti Szövetségen belüli kapcsolataiból”. Vinciguerra vallomása pontosan azt írja le, ami ma is történik. Figyeld meg, hogyan reagálnak a terrortámadásokra, függetlenül attól, hogy hol történik. Ugyanazok a követelések: növelni a Nagy Testvér-államot, terroristákat felkutatni a lakosság védelme érdekében. A 2017. májusi manchesteri támadás után csapatokat vezényeltek Nagy-Britannia utcáira. Franciaországban tízezer katona járőrözik a köztereken a jelenleg is érvényben lévő hivatalos rendkívüli állapot miatt, amely többszörösen korlátozza a nyilvános tiltakozást is. – Megvédjük szabadságjogaitokat úgy, hogy elveszszük őket – probléma-reakció-megoldás. A UK National Police Chiefs’ Council (Egyesült Királyság Nemzeti Rendőrfőnöki Tanácsa) is sürgetni kezdte, hogy minden brit rendőrtisztet pisztollyal fegyverezzenek fel. Néhány az állandó szalagcímek közül, amelyek e témáról szólnak:

„A berliniek több térfelügyelő kamerát követelnek. 83 százalékuk szerint a karácsonyi piaci gyilkosságok miatt több közterületet kellene bekamerázni”

„Németország fontolgatja, hogy „katonákat küld az utcákra” a terrorizmus elleni védelemre”

„Franciaország nemzeti gárdát alakít a biztonság fokozására való felhívás miatt”

„Brit rendőröket kérdeznak, akarnak-e fegyvert viselni a terrortámadások miatt”

„Theresa May szerint az internetet is szabályozni kell a London Bridge terrortámadás után”

Az éhezők viadala-társadalom piramisának katonai/rendőri középrétege a terrorizmusra és a fenyegetés elhárításának szükségességére épül, miközben a fenyegetés valójában a katonai/rendőri állam létrehozása mögött álló erőből indul ki. Emiatt a hatóságok nem érdekeltek abban, hogy ténylegesen kivizsgálják, mi történt, ahogyan azt 9/11 amerikai és a 2016-os Bastille-napi nizzai teherautó-támadás esetében láthattuk, amikor a francia kormány terrorizmusellenes végrehajtó szerve, az SDAT azt mondta a nizzai városi felügyeleti hatóságoknak, hogy semmisítsék meg mind a 140 videófelvételt. A francia igazságügyi minisztérium szerint ennek oka az volt, hogy megakadályozzák a képek ellenőrizetlen és nem engedélyezett terjesztését, és hogy az ISIS ne használhassa fel azokat propagandacélokra. A bizonyítékok megsemmisítése az áldozatok családjainak védelmét is szolgálja. Mintha ez érdekelné a pszichopatá-

kat. Nem akarták, hogy a videók a nyilvánosság elé kerüljenek, mert néhány nyilvánvalóan nem támasztja alá a hivatalos történetet, és erre a nyilvánosság és a független média gyorsan rámutatott volna, ahogy az 9/11 óta támadásról támadásra látható.

Játszd újra, Sam

Ugyanez a minta ismétlődik – 9/11; a 7/7-es robbantásos merényleteknél Londonban a brit rendőrség meggyilkolt egy ártatlan brazil villanyszerelőt; Diana hercegnő meggyilkolása és sok más tragédia esetén – a biztonsági kamerák, amelyek megmutatták volna, mi történt, nem működtek. A fősodratú média beszámol a technikai „meghibásodásról”, és gyorsan továbblépnek anélkül, hogy egy pillanatig is gondolkodnának. Menjetek a dolgokra! Nincs itt semmi látnivaló! A francia hatóságok, ahogy a „biztonsági” hálózatok belső magja is világosra, felfoghatatlanul betegek, rengeteg megrendezett borzalmat és eltussolást tudhatnak maguk mögött, beleértve Diana hercegnő meggyilkolását is, a londoni MI6-os webes haverjaikkal együtt. Menj elég mélyre a francia, a brit, az amerikai stb. hírszerzés webes kapcsolataiban. A biztonsági hatóságoknak a hamiszászlós terrortámadások előkészítésében való részvétele megmagyarázza, hogy az Egyesült Államokban miért van az, hogy a terrorcselekményekért felelőssé tett személyek közül oly sokan valamilyen módon kapcsolatban állnak az FBI-jal mint informátorok vagy informátorok eszközei (511. ábra). Más könyveimben – lásd *Érzékelés-megtévesztés* – terrortámadásról terrortámadásra szedtem szét, és mutattam ki, hogy azok éppen azokból a szervezetekből indulnak ki, amelyeknek az a hivatalos feladata, hogy megállítsák őket. Az állítólagos „terrorista”, Samy Mohamed Hamzeh ügyvédei szerint több száz órányi magnófelvétel bizonyítja, hogy két beépített FBI-ügynök készítette fel, hogy tömeges lövöldözésben vegyen részt egy szabadkőműves központ ellen. Az ügynökök – akaratuk ellenére – arra kényszerítették, hogy gépfegyvere legyen. Az FBI ezután letartóztatta Hamzehet, és azt állította, hogy „meghiúsítottak egy terrorista összeesküvést” (amelyet kezdettől fogva ők szőtték). Számos hírszerzési bennfentes megerősítette ezt a hamiszászlós ügyet, főként az alternatív médián keresztül. Köztük van David Steele, egy volt tengerészgyalogos, aki 20 éves hírszerzői tapasztalattal rendelkezik, és az amerikai tengerészgyalogság hírszerzésének második legmagasabb rangú civilje. Szerinte a „terrortámadások” a biztonsági szolgálatok által megrendezett hamiszászlós támadások:

511. ábra: FBI vagy az informátorok által rettegett.

Az Egyesült Államokban minden egyes terrorista incidensünk hamiszászlós volt, vagy az FBI-informátor nyomására történt. Sőt, most már olyan állampolgárok is vannak, akik távoltartási végzéssel élnek az FBI informátorai ellen, akik terrorizmust próbálnak szítani. Elmebetegek elmegyógyintézetévé váltunk.

Amaryllis Fox, volt terrorelhárító ügynök, aki tíz évig dolgozott a CIA-nak, arról beszélt, hogy „történeteket gyártott egy nagyon kisszámú ember mindkét oldalon [végső soron *ugyanazon* az oldalon], akik nagy hatalmat és gazdagságot halmoztak fel azzal, hogy meggyőzték a többieket, hogy folyamatosan gyilkolják egymást”. Egyszerűen fogalmazva: mondd mindkét

félnek, hogy a másik fél el akarja pusztítani, és bingó, máris megvan a konfliktus. Henry Kissinger egész diplomáciai karriert épített így, amelyet „utazó diplomáciaként” üdvözöltek. A történelmi hamiszászlós akciókat vagy probléma–reakció–megoldásokat évtizedről évtizedre újra és újra beismerték és megerősítették, de akkor, amikor megtörténtek, hevesen tagadták őket. A náci 1933-ban felgyújtották a német parlamentet, és a kommunistákra fogták, hogy igazolják a polgári szabadságjogok és a sajtószabadság felfüggesztését, amely a náci évek alatt végig érvényben maradt. Lyndon B. Johnson amerikai elnök, John F. Kennedy utódja – a Kennedy ellen elkövetett merényletet követően, amelyben ő is részt vett –, megszerezte a kongresszus támogatását a Vietnam elleni nyílt háború megindításához, az észak-vietnamiaknak az amerikai haditengerészet ellen a Tonkin-öbölben elkövetett „támadásai” alapján, amelyek valójában soha sem történtek meg. Éppen most múlt 50 éve, hogy 1967-ben, az Egyiptommal vívott hatnapos háború során Izrael légi- és tengeri támadást intézett a Gázai övezet partjainál az USS Liberty amerikai hadihajó ellen, amely a légénység 34 tagját megölte, és 171-et megsebesített. Izrael jelöletlen repülőgépeket használt, hogy Egyiptomot okolja. Amikor a hazugságok kiderültek, azt állították, hogy a Liberty-t összetévesztették egy egyiptomi hajóval – Na persze! A Liberty segélyhívására reagáló amerikai harci repülőgépeket kétszer is visszafordították a cionista irányítás alatt álló Johnson elnök és Robert McNamara védelmi miniszter parancsára. Ezután egy masszív eltussolás következett, amely azt állította, hogy „baleset” történt. Izrael elismerte, hogy egy izraeli terrorista sejt Egyiptomban 1954-ben bombákat helyezett el amerikai diplomáciai épületekben és más helyszíneken, és bizonyítékokat hagyott hátra, hogy arabokat gyanúsítsanak. A hamis zászlók nemcsak az izraeli katonai hírszerző hálózat, a Moszad (Rothschildok) specialitása. A szovjet Vörös Hadsereg 1939-ben megtámadta a saját határállomását az orosz Mainila faluban, és Finnországra fogta az esetet, hogy ürügyül szolgáljon a szovjet–finn „téli háború” megindításához. Az afrikai Ruandában a hutu törzs katonái 1994-ben megölték saját elnöküket, és a rivális tutsi törzsre fogták, ami ahhoz vezetett, hogy az ezt követő vérfürdőben a hutuk egymillió tutsit öltek meg. Egy amerikai kongresszusi bizottság feltárta, hogy az FBI hírhedt „Cointelpro” művelete az 1950-es és 1970-es évek között hogyan használt ügynök-provokátorokat erőszakos cselekmények elkövetésére, amelyeket politikai aktivistákra foghattak. A lista óriási, és miért ne lenne az, amikor a probléma–reakció–megoldás a tömeges érzékelésm manipuláció alaptermékje. Ha beírod a keresőbe, hogy „beismert hamiszászlós támadások”, akkor kb. 70 ilyen támadást találsz, a lista folyamatosan nő.

Találtam egy útlevelet – ismeritek a dörgést

Az a tény, hogy egy ismétlődő technikát vagy mintát látunk, megmagyarázza az ismétlődő szekvenciákat, amelyeket oly sok terrortámadásban láthatunk. Ezek közé tartozik egy terrorista útlevel megtalálása, a „terroristák” azonosítása „Allahu Akbarral” (Allah a legnagyobb), mint okkal, és egy terrorizmus elleni kiképzés vagy gyakorlat, amely ugyanabban az időben vagy kb. ugyanott, ugyanazon a helyen történik, egy olyan forgatókönyv alapján, amely vagy hasonló, vagy pontosan ugyanaz, mint ami a valóságban történt (512. ábra). Az FBI azt állította, hogy az epicentrumban, a Vesey Street-en megtalálta egy „9/11-es gépeltérítő” papír-útlevelét, amely valahogy túlélte a tűzgolyós repülőgép lezuhanását, és lebegett lefelé, hogy a rendkívüli méretű törmelék és por között felfedezzék. Miután ezt a fősodratú média bejelentette és megismételte (nevetés nélkül), az útlevelet egyszerűen elfelejtették.

Természetesen soha nem is létezett, de az, hogy azt mondták az embereknek, hogy megtalálták, megerősítette a kételkedők és naivak fejében, hogy a hivatalos történet igaz. – „Látod, drágám, az izslámok voltak, találtak egy útlevelet”. Ugyanez volt a helyzet a 2005-ös 7/7-es londoni metró- és buszrobbantásoknál is, amikor a hatóságok azt állították, hogy megtalálták az egyik „terrorista”, Germaine Lindsay útlevelét és mobiltelefon-biztosítását, aki feltehetően bombát robbantott a hátizsákjában. A robbantás július 7-én történt, Lindsay otthonában július 13-án tartottak házkutatást, az útlevelet, a biztosítást és más dokumentumokat pedig a vizsgálat szerint július 17-én és 18-án találták meg a kocsiban – tíz, tizenegy nappal az esemény után. – Igen hihetőnek tűnik! Útleveleket és egyéb igazolványokat találtak a berlini, párizsi, nizzai, New York-i és manchesteri merényleteknél, az utóbbinál a merénylő bankkártyáját találták meg, aki állítólag olyan erős szerkezetet robbantott fel saját maga, hogy az 22 ember halálát okozta, és 250-et megsebesített. A terrortámadások hivatalos történetei tele vannak égbekiáltó lyukakkal, mert kivétel nélkül hamisak, vagy legalábbis elferdítettek. Így vannak szemtanúk, akik arról számolnak be, hogy a 7/7-es támadások során a metrókocsikban keletkezett ütközés okozta károk befelé hajoltak, nem pedig kifelé, mintha a bomba a vonat belsejében lett volna.

Aztán ott vannak a kiképzési „véletlen egybeesések” (513. ábra). A 9/11-es támadások idején a légierő egy sor „kiképzési gyakorlatot” hajtott végre az Egyesült Államok és annak keleti partvidéke felett, amelyek során kereskedelmi repülőgépeket is eltérítettek. Ezek lényegében tükrözték a tényleges eseményeket (lásd: *Alice in Wonderland and the World Trade Center Disaster and The David Icke Guide to the Global Conspiracy; Alice Csodaszországban és a World Trade Center katasztrófája és A globális összeesküvés David Icke-kalauza*). Ezek a kiképzések megzavarták az észak-amerikai Légvédelmi Parancsnokság (NORAD) szokásos vészhelyzeti reakcióját, amely azért van, hogy megvédje Amerikát a légitámadásoktól, és hogy repülőgép-eltérítésekkel foglalkozzon. Az operátorok nem tudták, hogy a valódi támadások a kiképzés részét képezik-e. „Ez most a való világ vagy a gyakorlat?” – kérdezte az egyik parancsnok, amint azt a NORAD naplójában aznap reggel feljegyezték. A gyakorlatok a légierő gépeit is elmozdították onnan, ahol normális esetben készenlétben várakoznak, hogy azonnal beavatkozhasanak, amikor szükséges. A reakció ideje 9/11-én nevetséges volt, a Fehér Ház és a Pentagon pedig – a tervek szerint – repüléstilalmi zónában volt, ahol minden engedély nélkül repülő gépet le lehet lőni. Akkor miért nem ez történt a 77-es járással, amely állítólag – *állítólag* – a Pentagonba csapódott? Nem képesek repüléstilalmi zónákat kijelölni, hogy megvédjék ezeket az épületeket, és nem képesek állandó készenlétben tartani a

512. ábra: Micsoda bombabunker lenne belőlük – nyilván elpusztíthatatlanok.

513. ábra: A „kiképzési gyakorlatok” fedezékül szolgálnak a földön tartózkodó elit-személyzetnek, hogy támadást hajtsanak végre.

rendfenntartáshoz szükséges eszközöket? – Hát! Mi történt tehát szeptember 11-én? Bárki, aki elolvassa a 9/11 hátterét, ahogyan azt könyveimben részletesen kifejttem, megdöbbenve gondol arra, hogy a főszóratú média *semmit* sem kérdőjelezett meg a hivatalos történetben, amelyet azok az emberek adtak nekik, akik azt állították, hogy Irakban tömegpusztító fegyverek vannak. A 7/7-es londoni támadásokkal azonos helyszínekhez kapcsolódó biztonsági „gyakorlat” forgatókönyve a tényleges támadásokkal egy időben zajlott, és ez volt a helyzet a 2013-as bostoni maratonon elkövetett robbantások esetében is. Sorozatban ez történik, mert a kiképzés vagy gyakorlat a füstfüggöny, amely lehetővé teszi a valódi támadások végrehajtását, és fedezéket nyújt a mögöttük álló katonai hírszerző személyzetnek. Más hamiszászlós hadműveletekben tudatlan közkatonák vagy a Mandzsúriai jelölt típusú elmekontroll alatt állók vesznek részt. Az a kép, hogy a terrorista sejtek mindenütt iszlám fanatikusok, akik egész nap a Koránt olvassák, csak agyrém. Az állítólagos 9/11-es „gépelterítő” annyira lazán bántak a Koránnal, hogy mindenhol ott hagyták – szállodai szobákban, bérelt autókban, mindenhol. Vagy inkább ezt mondták nekünk a hatóságok. A Koránokat rendszerint a repülési kézikönyvek mellett találták meg. Milyen kiszámíthatóak a manipulátorok, de ahogy a nációk mondták, a legjobb propaganda mindig a legegyszerűbb. Azt akarják elhitetni, hogy iszlám fanatikusok repültek a szeptember 11-i gépekkel? Oké, tegyük fel, hogy Koránokat és repülési kézikönyveket találtak ott, ahol... „Said Ramzi” – a francia televízió beépített riporterének álneve, aki egy dokumentumfilmet készített *Allah katonái* címmel – miután beszivárgott egy Franciaországban terrortámadást tervező ISIS támogatói csoportba, ezt találta:

A harcosok nagyon kevésbé értették az iszlámot – „fast food dzsihádisták” voltak. ... Nem a világot akarták jobbra tenni. ... Csak elveszett, frusztrált, öngyilkos hajlamú, könnyen manipulálható fiatalok voltak.

A csoport egyik tagja arra buzdította „Ramzit”, hogy csatlakozzon hozzá a „paradicsomba vezető úton” öngyilkos merénylettel, és biztosítsa Allah jutalmát: „A nőink ott várnak ránk, angyalokkal mint szolgálkkal. Palotád lesz, szárnyas lovad aranyból és rubinból”. – Ööö, nem hiszem, de valójában ezzel van dolgunk. Könnyen manipulálható idióták, akiket a hierarchiában feljebb állók irányítanak, akiknek a létezéséről nem is tudnak. A szíriai Rakkában működő ISIS volt a „Ramzi” csoport közvetítője, de ki irányította őket, és milyen céllal? Fogalmuk sem volt róla. Az 514. ábrán látható tagolt struktúrát arra használják, hogy minden egyes alacsonyabb szint kevesebbet tudjon, mint a felette lévő, és nem kell nagyon magasra menni ahhoz, hogy az iszlámmal való bármilyen kapcsolat már régen megszűnjön. A terrortámadások után újra és újra azt halljuk, hogy az állítólagos elkövetőket ismerték a biztonsági szervek mind Európában, mind az Egyesült Államokban, az FBI és a CIA esetében. A jelenség annyira elterjedt, hogy már nevet is kapott: „ismert farkas”. Egyes támadások 100 százalékban megrendezettek, az úgynevezett „válságszínészek” játsszák a szerepeket, és beszélnek a médiának. Lelepleztek embereket, akik különböző incidenseknél különböző ál-

514.ábra: A terroristáknak fogalmuk sincs arról, kik az igazi uraik.

ruhában jelentek meg. Lehet, hogy bizarrul hangzik, de az biztos, hogy vannak olyan cégek, amelyek arra szakosodtak, hogy kiképezzenek embereket arra, hogy meggyőzően eljátsszanak egy szerepet a gyakorlatokon. Az egyik cég ezt állítja:

Az Egyesült Királyságban, a Közel-Keleten és világszerte felmerülő biztonsági igényekre dramatizáljuk az eseményeket. Szakértő szerepjátékosainkat – akik közül sokan biztonsági engedéllyel rendelkeznek – viselkedépszichológusok képzik ki, és szigorúan bűnözői és áldozati viselkedést próbálnak, hogy segítsenek – a rendőrségnek, a hadseregnek és a mentőszolgálatoknak, kórházaknak, iskoláknak, helyi hatóságoknak, kormányoknak, magánbiztonsági cégeknek, bevásárlóközpontoknak, repülőtereknek, nagyvállalatoknak, büntetőjogi osztályoknak, a médiának és a hadseregnek – szimulálni az életmentő eljárásokhoz szükséges eseménykörnyezetet ... A brit filmipar legmodernebb technikáit, kellékeit és speciális effektusait használjuk ...

Vannak hasonló szervezetek, amelyek nyíltan, bérelhető tömeget biztosítanak hamis tüntetésekhez. Válságszínészek, hamis tüntetők és videóok, amelyekben az embereket bármire rá lehet venni, hogy bármit mondjanak. Ilyen világban élünk most, és az embereknek meg kell tanulniuk az utcán élni, és nem szabad elfogadni a dolgokat a látszatértékükön. Az elit-gyártotta terrorizmusnak egyetlen célja van: megrémíteni, hogy a biztonság és a védelem nevében feladjuk a szabadságukat. *Ne dölj be neki!*

Az exodus

A terrorizmustól való félelmet szándékosan növelte az Észak-Afrikából, valamint a Közel- és Közép-Keletről Európába irányuló tömeges népvándorlás (515. ábra). Ennek több oka is van, de a két fő ok Európa egyes kultúráinak és hagyományainak felhígítása, valamint a mindenütt jelenlévő „oszd meg és uralkodj” elv működtetése, hogy a bevándorlók és az őslakosok háborúba keveredjenek egymással. A terv az, hogy a szuverén országokat eltörlik, és régiókra osztják fel, amelyeket olyan szuperállamok irányítanak, mint az EU. Ezeket viszont a világkormány irányítana. A kultúra, a történelem és a hagyományok megőrzése komoly problémát jelent az elit számára, mert tudják, hogy ez mély ellenállást váltana ki az országok elpusztításával, a regionalizált kulturális fúzió és zsarnokság bevezetésével szemben, ami az „oszd meg és uralkodj” újabb kifejeződése lenne. Tehát a kulturális identitást Európában szisztematikusan erodálják, teljesen más kultúra tömeges bevezetésével. A Rockefeller-bennfentes, Dr. Richard Day 1969-ben tudta, hogy ez az emberi társadalom átalakulásának része lesz. Azt mondta, hogy tömeges mozgások és migráció várható, ahol az emberek nem rendelkeznek gyökerekkel az új lakóhelyükön, mert „a hagyományokat könnyebb megváltoztatni egy olyan helyen, ahol sok az áttelepült ember, mint ha egy olyan helyen próbálnánk megváltoztatni ezt, ahol az emberek felnőttek, ahol a rokonságuk él, ahol a gyökereik vannak”. Az 1920-as években a cionisták-alapította Frankfurti Iskola javasolta a tömeges bevándorlást a nemzeti identitás elpusztítása

515. ábra: Az Európába érkező emberek hatalmas száma egy sokkal nagyobb terv része.

céljából. Ez a migrációs válság nem véletlenül, hanem szándékosan jött létre. Először az ok és okozat könnyen prognosztizálható eseményei következtek be, amelyek tömeges halált, pusztítást és zűrzavart okoztak Afganisztánban, Irakban, Líbiában, Szíriában és másutt. Biztosra vehető volt, hogy rengeteg ember elmenekül a félelem és az erőszak elől, és az egyetlen menekülési útvonal észak felé, Európába vezetett. De ez önmagában nem volt elég az európai kultúrát átalakító elitnek, hanem azt is elérte, hogy a háborús menekültek mellett – akiknek szükségük van a segítségünkre, és megérdemlik azt – még sokkal, de sokkal nagyobb számban voltak olyanok, akik a háborús helyzetet kihasználva, pusztán gazdasági és személyes okokból települtek be Európába. Persze érthető, hogy a Nyugat(a Háló)-kreálta nélkülözés állapotában lévő országokat el akarják hagyni, de ettől még a tény az tény: menekülteknek nevezik őket, amikor a nagy többség nem az. Nézd meg a migránsok útjain vonuló emberhordák képeit, és láthatod, hogy a családok és a gyerekek sokkal kevesebben vannak a fiatal felnőtt férfiakhoz képest (516. ábra). 2015-ben Európába a tengeren keresztül engedély nélkül érkező migránsok 58 százaléka felnőtt férfi, 17 százalékuk felnőtt nő, 25 százalékuk pedig 18 év alatti kiskorú volt. A Németországba érkezők többségének nem volt útlevele vagy a származását igazoló papírja, de az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) adataiból kiderül, hogy a 2016-ban Olaszországba tengeren keresztül Nigériából jött több mint 180 ezer migráns közel ötöde. Őket számuk szerinti sorrendben a szudáni, gambiai, elefántcsontparti, guineai, szomáliai, mali, szenegáli és bangladesi migránsok követték. A tömeges bevándorlás túlnyomórészt nem a szíriai és líbiai háború elől menekülők támogatásáról szól. Tényleg azt hiszik az emberek, hogy a gyermekáldozó elit törődik a migránsokkal? Számukra ők csak bábuk, akiket szükség szerint felhasználnak és visszaélnak velük. A migránsokhoz és az őslakosokhoz fűzött szálakat ugyanaz a kéz tartja. 2017 májusában a *Bild* című német lapnak kiszivárogtatott hírszerzési jelentés szerint a Földközi-tenger menti országokban közel hétmillió migráns vár arra, hogy Európába jusson. Egymillió Líbiában, 3,3 millió Törökországban, egymillió Egyiptomban, a többiek Algériában, Tunéziában, Marokkóban és Jordániában. Amennyiben az EU és Törökország közötti, a migránsáradat csökkentéséről szóló megállapodás meghiúsul, a számok ismét drámaian megnőhetnek. Lehet mondani, hogy nem politikailag korrekt, de engem ez nem érdekel. Ezek olyan tények és igazságok, amelyekkel szembe kell néznünk, mielőtt túl késő lesz. A progresszívak és a tőlük félőket nem érdeklik a tények és a valóság, csak az erényeskedés.

516. ábra: A migránsok nagy többsége nem a háború elől menekülő családok és gyermekek (menekültek), hanem felnőtt fiatal férfiak (gazdasági migránsok).

Minden már régóta megtervezett

A kulturális átalakulás folyamata egyes országokban – mint Nagy-Britannia és Svédország – már évtizedekkel ezelőtt kezdődött, amikor a politikusok a lakosság megkérdezése nélkül úgy döntöttek, hogy ezek a társadalmak „multikulturálisak” lesznek. Életem első 15 évében az angol Midlandsben, Leicesterben éltem, amely a multikulturalisták célvárosa volt. Az 1950-es években csak fehér embereket lehetett látni, de az 1970-es évekre ez drámaian megváltozott, és

azok, akik egész életükben Leicesterben éltek, alig ismerték fel a város azon részeit, ahol születtek. Akik panaszkodtak a változások mértékére, azokat rasszistának minősítették – ahogyan ma is teszik. A legtöbben azonban egyáltalán nem voltak rasszisták. Aggódtak és féltek attól, hogy az egykor általuk ismert közösségek ilyen gyorsan eltűnnek, és helyükbe olyan kultúra lép, amelyet nem ismernek vagy nem értenek. Nem empátiában, hanem csak megvetésben és gyalázkodásban volt részük, a hatóságok, a média és a ma progresszívoknak nevezett csoportok részéről, akik úgy gondolják, hogy az empátiát csak azok érdemlik meg, akik egyetértenek a hitrendszerükkel. Ebből a néma frusztrációból fakadt a szélsőjobboldal erősödése olyan pártokban, mint a UK Nemzeti Front. Ugyanez történik ma Európa-szerte, és ez csak egy jóval kiterjedtebb ismétlése annak, amit évtizedekkel ezelőtt Leicesterben láttam, ahol a probléma pusztán a *létszám* volt. A főként Nyugat-Indiából érkező első beáramlás összességében jól ment, sokan érkeztek az iskolámba, ahol mindenki nagyjából jól kijött egymással, és a kölcsönös integráció szellemében barátok és társak lettek. Ami kibillentette a mérleg nyelvét, hogy tovább növekedett az Ázsiából (beleértve az ugandai ázsiaiakat is) tömegesen érkező bevándorlók száma, és Leicester kultúrája néhány év alatt teljesen átalakult. Sok területen nem is az integrációról volt szó, hanem a kulturális dominanciáról, és a korábbiak felváltásáról. Azokat, akik látták, hogy közösségüket irányítását átvette egy beáramló kultúra, túlharsogták, rasszistának és bigottnak minősítették. A politikai korrektséget kifejezetten azért hozták létre, hogy az embereket elnémítsák ezzel és sok más módon is. A 2011-es népszámlálás kimutatta, hogy Leicester lakosságának mindössze 45 százaléka volt fehér brit, szemben a tíz évvel korábbi 61 százalékkal, és ez a szám minden bizonnyal tovább fog csökkenni. A progresszívak és a hozzájuk hasonlóak, akik minden irányba a „rasszista” jelzővel dobálóznak, nem tudják megkülönböztetni a *kultúrák és a számok* közötti különbséget. Szeretem a kulturális sokszínűséget – milyen unalmas lenne, ha mindenki egyforma lenne –, és ahogy a világot járom, szomorú látni, hogy ez a sokszínűség évről évre globálisan kulturális semlegességgé összeolvadó pacává lesz. A McDonald’s–Nike–Apple „kultúra” – mondhatnánk. De a kulturális sokszínűséget nem lehet úgy megvédeni, hogy az egyik felváltja a másikat. Ahogy a migránsok száma egyre nő, a korábban érkezők és utódaik is elszenvedik a következményeket. – De ne aggódj, egy kancsóba örökké lehet vizet önteni, és az soha nem fog kiömleni – áldja meg őket az ég! Hihetetlen ez a gyermeki naivitás! A hivatalos elfogultság az új kultúra iránt és a régi kultúra ellen, drámaian megnőtt Leicesterben, amikor a bevándorlók kulcsfontosságú választópolgáiraivá váltak, és ugyanez az elfogultság most Európa számos részén tapasztalható. A progresszívak, akik ezt olvassák, biztos, hogy agyvérzést kapnak, és „rasszistát” kiáltanak, mert csak ezt ismerik, de én igyekszem ezt a dolgot némi érettséggel és körültekintően szemlélni, nem pedig a mértéktelen öntisztaság és az erényfitogtatás rövidlátó szemüvegén keresztül. Nem akarom, hogy a szélsőjobboldaliak irányítsanak, mint ahogy a szélsőbaloldaliak vagy a szélső-közép sem. Érett, kiegyensúlyozott és tisztességes embereket akarok, akik képesek meglátni a szürke árnyalatait. Minden történetnek és helyzetnek legalább két oldala van, és semmit sem látunk tisztán, ha csak az egyiket vesszük figyelembe.

Hogy a tömeges bevándorlás az elit érdekeit szolgálja, azt Tony Blair, a genetikailag huzug, háborús bűnös központi szerepe igazolja, és az Európai Unió iránti megszállottsága pedig e szervezet fontosságát az emberi ellenőrzés kiterjesztése tekintetében. Amikor Blair beszél és cselekszik, akkor az elit beszél és cselekszik. Andrew Neather, Blair valamint az Egyesült Királyság belügyminiszterei, Jack Straw és David Blunkett egykori tanácsadója és beszédírója nyilvánosságra hozta, hogy Blair munkaspárti miniszterelnöksége idején